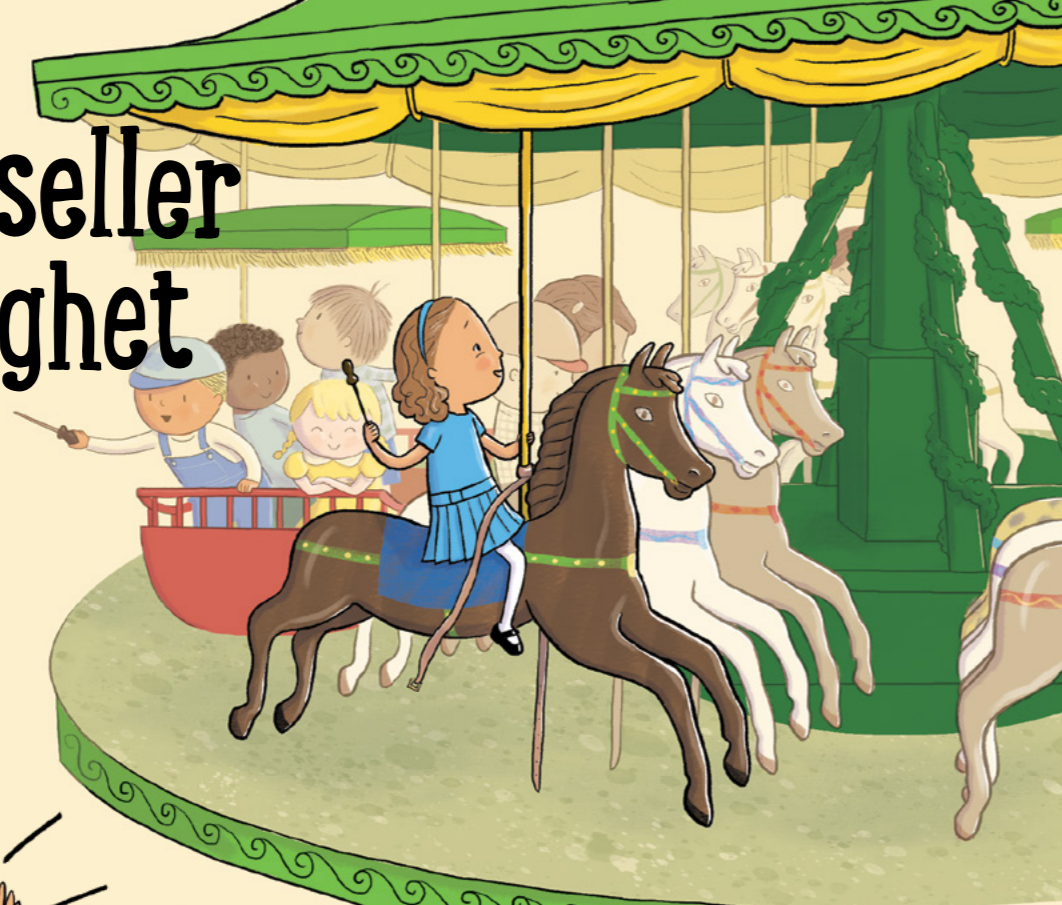

Om karuseller och vänlighet

Hilary Watkins Lemon
(Baserat på en sann berättelse)

När Damien kom till nöjesparken hörde han glad musik spelas. Hans mormor hade tagit med honom och hans lillasyster Adele dit så att han kunde åka sin favoritkarusell. Den hade ett roligt spel med ringar.

Damien såg fram emot att visa Adele hur man spelar.

Snart stod de i kön. Karusellen var stor och färggrann, med många trähästar. Leende barn satt på hästarna och vinkade när de åkte runt, runt.

"Om du väljer en häst på kanten kan du spela ringspelet!" sa Damien till Adele. "Ser du pinnarna som barnen håller i? Och ser du mannen med ringarna?"

Damien pekade på en man som arbetade där. Han stod nära karusellen och höll ut en ring. När barnen åkte förbi på karusellen försökte de sticka in sin pinne genom ringen för att fånga den. Varje gång de fångade en ring höll mannen fram en ny.

Adele klappade händerna. "Jag vill fånga alla ringarna!" sa hon.

Till slut hade de kommit längst fram i kön. Men det fanns bara en ledig häst kvar på karusellen.

"Damien", sa grand-mère [mormor], "vi kan väl låta Adele ta den

sista platsen eftersom hon aldrig har åkt förut? Du kan åka nästa gång."

"Okej", muttrade Damien. Han såg mannen hjälpa Adele upp på den blanka bruna hästen. Sedan gav mannen Adele en pinne att fånga ringar med.

Musiken startade och karusellen började åka runt. Damien tittade på Adele från sidan med grand-mère. Men Adele höll i fel ända av pinnen! I stället för att hålla i handtaget på pinnen höll hon i den långa, smala änden som används för att fånga ringarna.

"Adele, vänd på pinnen!" ropade han. Men Adele verkade inte höra honom för allt oväsen. När hon åkte förbi ringen nuddade hon den med pinnen. Men handtaget var för stort för att få plats i ringen.

"Adele, din pinne!" försökte Damien ropa igen. "Du kan inte fånga några ringar om du håller den på det sättet!"

Men Adele hörde honom inte. Hon bara log och skrattade medan karusellen åkte runt. Hon slog på ringen med pinnen om och om igen. Hon fångade inte en enda.

Damien stönade. Adele slösade bort sin åktur! Om han hade varit på karusellen skulle han ha fångat alla ringarna.

När åkturen var över sprang han fram till Adele.

"Jag sa ju hur du skulle hålla pinnen!" skrek han. "Varför lyssnade du inte på mig? Du gjorde helt fel!"

Men Adele skrek inte åt Damien. Hon grät inte. Hon stod bara där och såg liten, liten, liten ut.

Damiens hjärta bankade och han var varm i ansiktet. Det gjorde honom arg att se Adele missa alla ringarna! Men det var ju bara hennes första gång. Dessutom såg det ut som att hon hade roligt. Tills nu.

Damien kände sig jättehemsk! Han önskade att han inte hade skrikit åt Adele.

"Förlåt", sa han tyst. "Det där var inte snällt av mig."

Adele tittade upp.

"Ska jag ge dig några tips på hur man fångar ringar?" frågade Damien. "Jag kan sitta bredvid dig på karusellen och hjälpa dig."

Adele nickade.

Sedan vände sig Damien till grand-mère. "Kan vi få vi två biljetter så att Adele kan försöka igen?"

Grand-mère log. "Självklart." ●

Det här hände i Frankrike.

